

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118214445
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Vnuková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:6118214445.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: Y. U. V., narodený XX.XX.XXXX, bytom V. rad XXXX/XX, Y., právne zastúpený: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o, so sídlom Palárikova 14, Bratislava, IČO: 35 960 728 proti žalovanému: S. nemocnica W., so sídlom U. 6, Nitra, IČO: 17 336 007, právne zastúpený: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, o zaplatenie 21 524,04 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Veronikou Vnukovou taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 21 524,04 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21 524,04 eura od 23.02.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu upomínaciemu požaduje od žalovaného zaplatenie sumy 21 524,04 eura. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako zamestnanec a žalovaný ako zamestnávateľ uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Pracovnú zmluvu v znení Dodatku k T. zmluve zo dňa XX.XX.XXXX, H. č. X k T. zmluve zo dňa XX.XX.XXXX, T. k T. zmluve zo dňa XX.XX.XXXX a H. o zmene T. zmluve zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej pre žalovaného vykonával prácu: lekár. Dňa 04.03.2013 strany sporu uzatvorili Dohodu o zvýšení kvalifikácie, ktorou sa žalovaný zaviazal umožniť žalobcovi získanie kvalifikácie prostredníctvom špecializačného štúdia v externej forme v štúdiu v externej forme v študijnom odbore ortopédia na Lekárskej fakulte G. V. v F. po dobu X akademických rokov a žalovaný sa zaviazal zotrvať u žalovaného po úspešnom zvýšení kvalifikácie v pracovnom pomere po dobu X rokov. Žalovaný sa v zmysle dohody zaviazal po dobu zvyšovania kvalifikácie poskytovať žalobcovi pracovné úľavy a hmotné zabezpečenie - pracovné voľno podľa § 140 ods. 3 písm. a) , b) až e) Zákonníka práce a študijný poplatok a žalobca sa v prípade nesplnenia svojho záväzku zaviazal nahradiť žalovanému náklady spojené so zvýšením kvalifikácie, najmä uhradiť mu mzdu v sume jeho priemerného zárobku za dni účasti na vyučovacom procese (98,6962 EUR/deň) a študijný poplatok. Dňa 15.08.2013 uzavrel žalobca si žalovaným Dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca k inému zamestnávateľovi , a to do organizácie Národné rehabilitačné centrum Kováčová na účely jeho zaškolenia a prehĺbenia kvalifikácie a to v čase od 01.09.2013 do 31.10.2013 za čo mu podľa Dohody patrila za vykonanú prácu mzda. Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 27.10.2014 skončil pracovný pomer ku dňu 31.10.2014, j.t. ešte pred získaním predpokladanej kvalifikácie. Žalovaný dňa 29.10.2014 a opakovane 18.12.2015 vyzval žalobcu k uhradeniu pohľadávky spočívajúcej v náhrade mzdy za účasť na vyučovaní v celkovej výške 21 524,04 eura, ktoré žalobca uhradil dňa 21.01.2016 vo výške 10 000,00

eur a dňa 25.01.2016 vo výške 11 524,04 eura. Nakoľko je však v zmysle § 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám žalovaný osobou povinnou sprístupňovať informácie, t.j. osobou povinnou, vzťahuje sa na neho povinnosť zverejňovať v Centrálnom registri zmlúv vedenom Úradom vlády SR povinne zverejňované zmluvy - teda písomné zmluvy, ktoré uzaviera povinná osoba, a ktoré sa týkajú používania finančných prostriedkov, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy (t.j. používania verejných prostriedkov). V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že predmetná Dohoda o zvyšovaní kvalifikácie je povinne zverejňovanou zmluvou, a to s ohľadom na skutočnosť, že žalobcovi bola v jej zmysle poskytovaná náhrada mzdy, čo predstavuje poskytovanie verejných prostriedkov. Napriek uvedenej povinnosti ju žalovaný nezverejnil v centrálnom registri zmlúv, preto v súlade s § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že k uzavretiu dohody nedošlo. Následkom nezverejnenia právneho úkonu je zdanlivosť právneho úkonu, t.j. ničotnosť právneho úkonu. Na Dohodu je z tohto dôvodu nutné hľadieť ako na právny úkon, ktorý by sa akoby ani nebol urobil, t.j. ku ktorého uzavretiu ani nedošlo. Za tejto situácie, a že žalobca žalovanému dňa 21.01.2016 a 25.01.2016 uhradil sumu 21 524,04 eura , žalovaný sa na úkon žalobcu bezdôvodne obohatil, keďže právny dôvod na predmetné plnenie tu od samého začiatku s ohľadom na zdanlivosť Dohody neexistoval, čo znamená, že tu z toto dôvodu vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť žalobcu a zároveň povinnosť žalovaného na poskytnuté plnenie.

2. Vo veci bol v skrátenej konaní vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní č. k. 15Up/65/2018 zo dňa 13.02.2018, ktorý bol však podľa § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) zrušený podaním odporu s vecným odôvodnením v zákonom stanovenej lehote a vec bola postúpená tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na prejednanie podľa § 15 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. V podanom odpore žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalovaný ako zamestnávateľ uzatvoril dňa 04.03.2013 so žalobcom ako zamestnancom dohodu o zvýšení kvalifikácie podľa §155 zákona č.311/2001 Z.z. Zákonníku práce (ďalej len „Dohoda“), ktoré podľa právneho názoru žalovaného nie je povinne zverejňovanou zmluvou podľa §5 a zákona č.211/2000 Z.z. o slobode informácií (ďalej len „ZoSI“).Dohoda o zvýšení kvalifikácie skutkovo i právne súvisí s pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom, pričom pracovná zmluva nie je povinne zverejňovanou zmluvou, podľa §5a ods.5 písm. b) ZoSI. Rovnako potom povinne zverejňovanými zmluvami nie sú dohody uzatvárané na jej základe. Per analogiam, v Centrálnom registri zmlúv (ďalej len „CRZ“) sa nemusia zverejňovať napr. dohody o skončení pracovného pomeru uzatvárané podľa Zákonníku práce, súčasťou ktorých je dohoda o vyplatení odstupného. Uvedenému právnenému názoru nasvedčuje aj skutočnosť, že aktuálne je v legislatívnom procese návrh novely ZoSI, podľa ktorého v § 5a ods. 5 písmená a) a b) znejú: „a) služobná zmluva,7b) dohoda o skončení štátnozamestnaneckého pomeru,7ba) dohoda o prehlbovaní kvalifikácie7bb) a dohoda o zvyšovaní kvalifikácie,7bc), b) pracovná zmluva, dohoda o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru alebo iná dohoda alebo zmluva týkajúca sa práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov alebo iných pracovných vzťahov;7c) povinne zverejňovanou zmluvou však je kolektívna zmluva,“. Navrhované legislatívna úprava znenia ZoSI v otázke negatívneho vymedzenia povinne zverejňovaných zmlúv je práve reakciou na aplikačné problémy ZoSI, ktoré nedávali jednoznačnú odpoveď na otázku, či dohody týkajúce sa práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov sú alebo nie sú povinne zverejňovanými zmluvami. Z legislatívneho návrhu je zrejmé, že nimi nie sú, čím sa potvrdzuje právny názor žalovaného vo veci výkladu ZoSI.. Ani skutočnosť, že niektoré nemocnice dohody o zvýšení kvalifikácie v CRZ zverejňovali, sama o sebe neodôvodňuje záver, že ide o povinne zverejňované zmluvy. Účinnosť Dohody tak nebola podmienená zverejnením v Centrálnom registri zmlúv vedenom Úradom vlády SR. V teoretickej rovine, ak by plnenie poskytnuté žalobcom bolo (a) plnením bez právneho dôvodu, (b) plnením z neplatného právneho úkonu alebo (c) plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, platilo by, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V prípade vzniku bezdôvodného obohatenia, strany by si boli povinné navzájom vrátiť všetko, čo podľa neplatnej alebo zrušenej zmluvy dostali (§457 Občianskeho zákonník). Z titulu Dohody však nielen žalovaný obdržal od žalobcu plnenie v sume 21.524,04 eur, ale aj žalobca obdržal od žalovaného plnenie, ktorého rozsah v peňažnom vyjadrení zodpovedá žalovanej sume 21.524,04 eur. Súd by tak musel v takom prípade rozhodnúť o synalagmatickom záväzku - vzájomnej povinnosti, pokiaľ by mu to petit žaloby dovoľoval. Podľa § 455 ods.1 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Dlhom neplatným pre nedostatok formy by bol napríklad záväzok zamestnanca z titulu inej než písomne uzatvorenej

dohody uhradiť zamestnávateľovi náklady zamestnávateľa na zvýšenie kvalifikácie zamestnanca, ak zamestnanec nesplní svoj záväzok zotrvať u zamestnávateľa v pracovnom pomere počas dohodnutej doby. Je potrebné uviesť, že uzavretie písomnej Dohody je zachytením dvojstranného prejavu vôle strán zodpovedajúceho ústnej dohode s rovnakým obsahom a k takémuto prejavu vôle medzi stranami nesporne došlo. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Konanie žalobcu, ktorý na základe benefitov získaných od žalovaného mohol zvýšiť svoju kvalifikáciu (ktorú následne využíva vo svojej profesii) a potom od neho od neho požaduje vrátenie ním (dobrovoľne) zaplateného peňažného plnenia podľa slobodne uzatvorenej dohody, považujeme za konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. CRZ je verejným registrom, žalobca tak v čase úhrady peňažných súm 10.000 EUR (dňa 21.01.2016) a 11.524,04 EUR (dňa 25.01.2016) mal vedomosť o tom, že plní na základe Dohody, ktorá nebola zverejnená v CRZ. Pohľadávku žalobcu uplatnenú návrhom na vydanie platobného rozkazu žalovaný neuznáva.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že tvrdenie žalovaného, že Dohoda o zvyšovaní kvalifikácie nie je povinne zverejňovanou zmluvou považuje za absolútne bezpredmetné, nakoľko dohoda o zvyšovaní kvalifikácie je nepochybne v zmysle zákona zmluvou povinne zverejňovanou v centrálnom registri zmlúv. Základná legálna definícia povinne zverejňovanej zmluvy je obsiahnutá v § 5a ods. 1 zákona. Dohoda o zvyšovaní kvalifikácie uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je písomnou zmluvou, je uzatvorená povinnou osobou na jednej strane, a obsahuje informácie, ktoré sa týkajú používania finančných prostriedkov, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy (t.j. používanie verejných prostriedkov) Predmetná Dohoda o zvyšovaní kvalifikácie teda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon ustanovuje na jednoznačné a nespochybniteľné určenie, aké právne úkony sú v jeho zmysle povinne zverejňovanými zmluvami. Pre určité druhy zmlúv zákon stanovuje osobitnú ochranu, v dôsledku ktorej v ich prípade povinnosť zverejňovať ich v Centrálnom registri zmlúv odpadá a tie sú v zákone taxatívnym výpočtom uvedené v § 5a ods. 5 zákona. Zákonodarca v zákone nijakým spôsobom neupravuje možnosť aplikácie rozširujúceho výkladu vo vzťahu k predmetnému ustanoveniu. Ani s tvrdením žalovaného, že z legislatívneho návrhu je zrejmé, že dohody o zvyšovaní kvalifikácie povinne zverejňovanými zmluvami nie sú, sa žalobca nestotožnil. V budúcnosti môže dôjsť k rozšíreniu § 5a a dohoda o zvyšovaní kvalifikácie nebude povinne zverejňovanou, avšak právne významný je súčasný platný a účinný stav, resp. stav v čase uzavierania Dohody o zvyšovaní kvalifikácie. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením, že na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu pre zmluvu, ktorá má byť neplatná len pre nedostatok formy. V zmysle § 155 ods. 1 Zákonníka práce dohoda sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná, pričom ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, nie je možné dohodu uzatvoriť v ústnej podobe a preto by aj „uzavretie ústnej dohody s rovnakým obsahom“ malo za následok jej neplatnosť a teda nastane rovnaký následok ako v prípade nezverejnenia povinnej zverejňovanej zmluvy. Od žalobu nie je možné spravodlivo požadovať, aby aj pri podpísaní jednoduchej Dohody o zvyšovaní kvalifikácie a následnom plnení na základe výzvy na zaplatenie zo strany žalovaného posúdil právnu stránku veci. Žalobcovi nemôže byť na ujmu, že sa svoje právo rozhodol chrániť súdnou cestou až po samotnom zaplatení peňažného plnenia žalovanému na základe neplatného právneho úkonu.

5. Právny zástupca žalovaného v duplike v celom rozsahu zotrval na podanom odpore.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili právny zástupcovia strán sporu. Právny zástupca na podanej žalobe v plnom rozsahu zotrval, rovnako ako aj na písomných stanoviskách, ktoré súdu predložil. Okrem už v žalobe uvedených skutočností ďalej uviedol, že je pravda, že podľa zákona o slobodno prístupe k informáciám je potrebné, aby bolo splnené pri zverejňovanej zmluve aj používanie finančných prostriedkov, z ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy, t.j. aby sa používali verejné prostriedky a ak toto je splnené tak zmluva zo zákona má byť povinne zverejnená. Je to presne prípad dohody, kde jednoznačne či už žalobcovi alebo tretím subjektom boli vyplácané verejné prostriedky. A ak boli na základe takejto zmluvy vyplácané verejné prostriedky, aj keby to malo byť len jediné euro, tak v takom prípade je zákonnou povinnosťou takúto dohodu zverejniť, čo sa nestalo. Okrem mzdy, ktorá bola vyplácaná, bol vyplatený aj poplatok v sume 333.- eur, pričom samotnú úhradu mzdy a aj všetkých poplatkov predpokladal priamo článok 5 tejto dohody a preto bolo jasné, že boli použité verejné prostriedky, dokonca samotný žalovaný vo svojich výzvach adresovaných žalobcovi uviedol mzdu a uviedol poplatok v sume 333.- eur, ktoré mal na základe dohody z verejných zdrojov uhradiť. Čo sa týka názoru žalovaného, že sa tu jednalo o poskytnutie pracovného voľna, nie je to pravdou, nakoľko súbežne s dohodou o zvyšovaní kvalifikácie sa uzatvárali a uzatvárajú aj do dnešného dňa tzv. dohody o

dočasným pridelením zamestnanca k inému zamestnávateľovi dokonca samotný žalovaný v CRZ aj dnes zverejňuje takéto zmluvy o dočasnom pridelení zamestnanca napr. zmluva z 30.08.2018 uzavretá medzi žalovaným a Špecializovanou nemocnicou Sv. Svorada Zobor a mnoho iných zmlúv, ktoré sú obdobne zverejňované, čo znamená, že z pohľadu Zákonníka práce je zamestnanec, tak ako bol aj žalobca dočasne podľa Zákonníka práce podľa § 58 pridelený k inému zamestnávateľovi, pričom zo zákona a aj z týchto dohôd vyplýva, že zamestnanec je stále zamestnancom vysielaného zamestnávateľa t.j. v našom prípade bol žalobca stále zamestnancom žalovaného a samozrejme že mu ako zamestnancovi v zmysle zákona patrí jednoznačne mzda. V opačnom prípade by sme pripustili vlastne variantu, že zamestnanec, ktorý je vyslaný k inému zamestnávateľovi na prácu, nemá nárok na mzdu. Upozornil na skutočnosť, že k ukončeniu pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným došlo na základe vzájomnej dohody, tzn. že k ukončeniu pracovného pomeru nedošlo jednou stranou - výpoveďou zo strany žalobcu a teda ešte pred ukončením vykonávaných prác u iného zamestnávateľa sa žalobca so žalovaným dobrovoľne dohodli na skončení pracovného pomeru. Ďalej upozornil na ust. § 17 ods. 3 Zákonníka práce, kde neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. V tomto prípade je evidentné kto spôsobil neplatnosť dohody svojim nezverejnením a to je jednoznačne žalovaný. Stala sa chyba nezverejnením a za túto chybu musí niesť zodpovednosť len ten, kto ju spôsobil a už vôbec nie zamestnanec, ktorý aj v zmysle Zákonníka práce požíva vyššiu mieru ochrany. Ak by žalobca nebol úspešný, tak v podstate vyše roka pracoval zadarmo a nemal žiadny príjem. Napriek tomu, že stále bol zamestnancom žalovaného a nevyplatením mzdy je vážnym porušením či už Zákonníka práce alebo aj trestného zákona. Navrhol žalobe vyhovieť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

7. Právny zástupca žalovaného považuje žalobou uplatnený nárok za bezdôvodný z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom písomnom odpore. Žalovaný má za to, že dohoda o zvýšení kvalifikácie ako právny úkon súvisiaci s pracovnou zmluvou a pracovno-právnym vzťahom žalobcu a žalovaného nespĺňa kritéria pre povinne zverejňovanú zmluvu. Povinne zverejňovaná zmluva je definovaná v § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o slobode informácií, pričom pre jej definíciu nie je rozhodujúci len negatívny výpočet výnimiek uvedený v odseku 5, ale aj predchádzajúce ustanovenia § 5 ods. 2. Hoci žalovaný je povinnou osobou v zmysle zákona o slobode informácií, táto skutočnosť nie je jediným kritériom pre povinné zverejňovanie zmlúv. V danom prípade nejde o povinné zverejňovanie zmlúv a teda jej nezverejnenie nemôže mať za následok zákonné dôsledky tak, ako sú popísané v žalobe. V prípade, ak by súd dospel k inému právnemu názoru, máme za to, že žalovaným prijaté plnenie nie je bezdôvodným obohatením, ktoré by bol žalovaný povinný vydať žalobcovi. Žalovaný poukázal na účel a zmysle zákona, ktorým je právo verejnosti na informácie o nakladaní s majetkom pričom podstatou dohody o zvýšení kvalifikácie je poskytnutie pracovného voľna žalobcovi za účelom zvýšenia kvalifikácie. Žalovaný tak nenakladal so svojim majetkom spôsobom predpokladaným v § 5 ods.1 písm. a). Žalovaný poukázal na skutočnosť že § 455, ods.1 OZ za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Čiže aj v prípade, ak by malo ísť o povinne zverejňovanú zmluvu, prijatím plnenia by nevzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. V neposlednom rade by vydanie plnenia prijatého z titulu zvýšenia kvalifikácie bola aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko na základe právneho úkonu, uzatvoreného medzi stranami žalobca reálne prijal výhody zodpovedajúce výške žalovanej sumy. Žalobca svojou právnou argumentáciou popiera zmysel inštitútu dohody o zvýšení kvalifikácie, keď zmieňuje iný právny vzťah uzatvorený medzi žalovaným a treťou osobou, ktorým sa len realizuje spôsob zvýšenia kvalifikácie. Pokiaľ žalobca počas zvýšenia kvalifikácie poberal mzdu od žalovaného, pričom však za toto obdobie pre neho nevykonával prácu ale zvyšoval si kvalifikáciu u iného subjektu je logické, že zmluva o dočasnom pridelení zamestnanca len formálne tento vzťah zastrešuje. Pokiaľ ide o zákonný nárok podľa § 155 ods. 2 písm. d) Zákonníka práce, je irelevantné, či k ukončeniu pracovného pomeru žalobcu došlo dohodou ako dvojstranným právnym úkonom alebo iným jednostranným právnym úkonom žalobcu. Rozhodujúce je nesplnenie záväzku žalobcu zotrvať u žalovaného počas dohodnutej doby. Uvedené tvrdenia nič nemenia na podstate, že dohoda o zvýšení kvalifikácie tak, ako iné právne úkony súvisiace s pracovnou zmluvou uvedenou v § 5a ods.5, Zákona o slobode informácií, nie sú povinne zverejňovanými zmluvami. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

8. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu navrhol žalobe v plnom rozsahu vyhovieť: Po vykonanom dokazovaní má za to že žaloba je dôvodná. Predmetná dohoda o zvyšovaní kvalifikácie je povinne zverejňovanou zmluvou, žalovaný si však nesplnil svoju zákonnú povinnosť a tým pádom táto dohoda je neplatná. Z tohto dôvodu platby, ktoré uskutočnil žalobca na účet žalovaného sú bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. Uhradené zo strany žalobcu boli len z toho dôvodu, že žalovaný sa

žalobcovi vyhrážal exekúciou a exekútorom. Ako dôkaz zo strany žalovaného bola predložená dohoda o dočasnom pridelení zamestnanca zo dňa 16.10.2013 na základe ktorej bol žalobca podľa § 58 Zákonníka práce dočasne pridelený na prácu k inému zamestnávateľovi a týmto dôkazom sa potvrdila od začiatku tvrdená skutočnosť, že za vykonanú prácu mal dostať žalobca mzdu. Ak by pripustili variantu, že žalobca má vrátiť žalovanému svoju mzdu, tak potom by sa žalobca dostal do situácie, že za svoju vykonanú prácu by nedostal žiadnu mzdu, čo by bolo jednoznačne v rozpore so zákonom a určite aj s dobrými mravmi. K námietke žalovaného, že zo strany žalobcu malo jeho konaním prísť k porušeniu dobrých mravov, uviedol, že výpoveďou žalobcu bol preukázaný opak. Žalobca si pre žalovaného vždy riadne a až nad rámec plnil svoje povinnosti. Žalobca nespôsobil nijakým svojim konaním neplatnosť dohody, vykonával svoju prácu na základe zmluvy a pokynov svojho zamestnávateľa, ktorým počas celej doby bol žalovaným. Tak ako sa preukázalo, žalobca pre žalovaného na pracovisku v Bratislave vykonával aj vysoko odbornú prácu, keďže už 2 atestácie mal, dokonca pre žalovaného tam uskutočňoval aj operácie. Preto nevidíme v konaní žalobcu žiaden nekalý úmysel alebo nejaký rozpor s dobrými mravmi, nakoľko aj k ukončeniu pracovného pomeru došlo až potom, ako sa žalovaný rozhodol nevyužiť odborný potenciál žalobcu a žalobca inú možnosť ako ukončiť pracovný pomer ani nemal. Takže nikdy v tom nebol žiaden kalkul zo strany žalobcu, aby zneužil finančné prostriedky žalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol súd, aby žalobe v plnom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu si uplatnil aj trovy konania.

9. Na pojednávaní konanom dňa 24.05.2019 právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby, ktorú doplnil o úroky z omeškania. Právny zástupca žalovaného vzniesol vo vzťahu k uplatnenému nároku na úroky z omeškania vzniesol námietku premlčania.

10. Súd na pojednávaní uznesením pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 21 524,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 10 000,00 eur od 22.01.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 11 524,04 eura od 26.01.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

11. PZ žalovaného v záverečnej reči uviedol, že tvrdenia žalobcu uvedené na pojednávaní nemajú vplyv na právne posúdenie uplatneného nároku. Pokiaľ ide o právnu argumentáciu žalovaného, v celom rozsahu zotrval na svojich doterajších vyjadreniach uvedených predovšetkým v odpore voči platobného rozkazu ako aj vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.5.2019. Dočasné pridelenie žalobcu k iným subjektom bolo len formou akou bola vykonávaná jeho odborná prax za účelom zvýšenia jeho kvalifikácie, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že v jednom prípade bola na tento účel použitá aj iná forma a to zmluva o spolupráci podľa § 51 OZ. Žalovaný odmieta tvrdenie, že peňažná suma bola žalobcom uhradená na základe vyhrážania sa. Vymáhanie pohľadávky právnymi prostriedkami nie je možné interpretovať ako vyhrážku. Žalobca uhradil žalovanému len sumu, ktorá mu bola uhradená ako mzda a iné náklady za obdobie kedy žalobca vykonával odbornú prax u iných subjektov, z čoho žalovaný nemal majetkový prospech. Práve domáhanie sa náhrady mzdy za čas, o ktorý žalobca si zvyšoval kvalifikáciu odbornou praxou u iných subjektov, považuje žalovaný za konanie s rozpore s dobrými mravmi. V čase poukázania peňažnej sumy žalobcom tento mohol mať vedomosť, že dohoda o zvýšení kvalifikácie nebola žalovaným zverejnená a následné uplatnenie si nároku v súdnom konaní považujeme za konanie v rozpore s dobrými mravmi taktiež. Priznaním žalovanej sumy žalobcovi by súd vytvoril bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, nakoľko tento by získal peňažné plnenie, pričom za takéto plnenie neposkytol v prospech žalovaného žiadne protiplnenie. Výkon práce u iných subjektov v Bratislave a v Kováčovej nebol výkonom práce pre žalovaného. Záverom uviedol, že žalovaný zotráva aj na právnom názore, že dohoda o zvýšení kvalifikácie nie je povinne zverejňovanou zmluvou, z dôvodov, ktoré uviedol. Taktiež zdôraznil, že žalobca ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť a neexistovala žiadne relevantná skutočnosť, ktorá by mu bránila pokračovať v pracovnom pomere u žalovaného a splniť svoj záväzok vyplývajúci z dohody. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a v prípade úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, detailmi transakcie, výzvou na usporiadanie pohľadávky, pokusom o zmier, výpisom zo štatistického registra organizácií, dohodami o dočasnom pridelení zamestnanca k inému zamestnávateľovi, dohodou o zvýšení kvalifikácie, zmluvou o spolupráci pri výkone odbornej zdravotníckej praxe, zmluvou o dočasnom pridelení zamestnanca pre výkon práce v inej organizácii, žiadosťou o skončenie pracovného pomeru, dohodou o skončení pracovného pomeru, výsluchom žalobcu a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

13. Z predložených dokladov transakcií vyplýva, že žalobca poukázal žalovanému sumu 10 000,00 eur s dátumom zrealizovania dňa 21.01.2016 a dňa 25.01.2016 sumu 11 524,04 eura.

14. Podaním zo dňa 29.10.2014 žalovaný vyzval žalobcu vzhľadom na ukončenie pracovného pomeru dňa 31.10.2014 o vrátenie finančnej čiastky, ktorá bola zamestnávateľom vynaložená na zvýšenie kvalifikácie v špecializovanom štúdiu ortopédia na Lekárskej fakulte IK Bratislava za obdobie od 04.03.2013 do 30.05.2014, pozostávajúcu z náhrady mzdy za účasť na vyučovaní vo výške 23 147,77 eura, poplatku vo výške 333,00 eur, t.j. spolu vo výške 24 480,77 eura zníženú za odpracované dni (1.6.2014 -31.10.2014) vo výslednej sume 21 524,04 eura s dátumom splatnosti ku dňu skončenia pracovného pomeru.

15. Pokusom o zmier zo dňa 18.12.2015 žalovaný vyzval žalobcu k uhradeniu pohľadávky vo výške 21 524,04 eura, v lehote do 3 dní od obdržania listu. Pohľadávka vznikla na základe usporiadania vzťahov z dohody o zvyšovaní kvalifikácie za obdobie od 04.03.2013 do 30.04.2015 . Zároveň bol upozornený, že ak dlžnú sumu neuhradí bude nútený pristúpiť k vymáhaniu dlhu cestou príslušných súdnych orgánov , a to aj s príslušnými poplatkami.

16. Dohodou o dočasnom pridelení zamestnanca k inému zamestnávateľovi uzatvorenou medzi stranami sporu dňa 15.08.2013 sa zmluvné strany dohodli, že zamestnanec bude vykonávať prácu ako lekár v príprave na atestáciu v špecializovanom odbore ortopédia. Dôvodom dočasného pridelenia do organizácie Národné rehabilitačné centrum Kováčová je jeho zaškolenie a prehĺbenie praktických skúseností a zručností a to v čase od 01.09.2013 do 31.10.2013. Zo zmluvy vyplýva, že zamestnancovi patrí za vykonanú prácu mzda najmenej v sume priemernej mzdy dosahovanej u pôvodného zamestnávateľa ku dňu vzniku dočasného pridelenia.

17. Zo zmluvy o dočasnom pridelení zamestnanca pre výkon práce v inej organizácii uzavretej podľa § 58 Zákonníka práce dňa 12.08.2013 medzi žalovaným a Národným rehabilitačným centrom Kováčová vyplýva, že vysielajúca organizácia (žalovaný) dočasne prideluje na výkon práce svojho zamestnanca (žalobcu) do prijímajúcej organizácie , ktorý bude v tejto organizácii pracovať na II. Lôžkovom rehabilitačnom oddelení v zaradení lekár, v rámci jeho špecializovanej prípravy v špecializovanom štúdiu ortopédia. Po dobu dočasného pridelenia poskytuje zamestnancovi mzdu vysielajúca organizácia. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 01.09.2013 do 31.10.2013.

18. Z výpisu zo štatistického registra organizácií vyplýva, že žalovaný je štátnou príspevkovou organizáciou v sektore ústrednej štátnej správy.

19. Dňa 04.03.2013 strany sporu uzatvorili Dohodu o zvýšení kvalifikácie, predmetom ktorej bola vzájomná úprava práv a povinností súvisiacich so zvýšením kvalifikácie zamestnanca (žalobcu). Zamestnávateľ sa dohodou zaviazal umožniť zamestnancovi získanie kvalifikácie špecializačným štúdiom v externej forme v študijnom odbore ortopédia na Lekárskej fakulte UK Bratislava v dobe trvania 5 rokov a žalobca sa zaviazal po úspešnom zvýšení kvalifikácie zotrvať v pracovnom pomere u zamestnávateľa 5 rokov. Zamestnávateľ sa ďalej zaviazal poskytovať zamestnancovi po dobu zvyšovania kvalifikácie pracovné úľavy a hmotné zabezpečenie a to a) pracovné voľno v zmysle § 140 ods. 3 písm.) ZP v rozsahu potrebnom na účasť na povinnom pobyte vo vyššom pracovisku LF UK Bratislava podľa predloženej pozvánky a potvrdenia o účasti; b) pracovné voľno v zmysle § 140 ods. 3 písm. b) až e) ZP prislúcha podľa druhu zvyšovania kvalifikácie; c) študijný poplatok - účastnícky poplatok podľa predloženej pozvánky. Zamestnanec sa v čl. VI predmetnej dohody zaviazal, že v prípade ak nesplní svoj záväzok uvedený v čl. IV. tejto dohody je povinný nahradiť zamestnávateľovi náklady spojené so zvýšením kvalifikácie, najmä nahradiť mu mzdu v sume jeho priemerného zárobku za dni účasti zamestnanca na vyučovacom procese, študijný poplatok . Celková suma , ktorú je zamestnanec povinný nahradiť pozostáva u priemerného denného zárobku vo výške 98,6962/deň a výšky zamestnávateľom uhradených študijných poplatkov. Ak zamestnanec splní svoj záväzok iba sčasti jeho povinnosť nahradiť náklady sa pomerne zníži. V prípade, ak zamestnanec rozviaže svoj pracovný pomer pred získaním predpokladanej kvalifikácie, zaväzuje sa zamestnávateľovi nahradiť náklady vynaložené do doby skončenia pracovného pomeru.

20. Zmluvou č. 057/2013 o spolupráci pri výkone odbornej zdravotníckej praxe (bez uvedenia dátumu podpisu) sa žalovaný a Detská fakultná nemocnica s poliklinikou Bratislava ako školiťel sa školiťel zaviazal zabezpečiť pre vysielajúcu organizáciu výkon odbornej zdravotníckej praxe v termíne od 01.11.2013 do 30.04.2014, t.j. 6 mesiacov. Z dohody vyplýva záväzok uhradiť školiťelovi náklady vo výške 333,00 eur za zabezpečenie školenia a prehlbovania praktických skúseností vo výške 333,00 eur.

21. Žiadosťou o skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.10.2014 žalobca požiadal o skončenie pracovného pomeru dohodou. Strany sporu dňa 27.10.2014 uzatvorili dohodu o skončení pracovného pomeru , ktorý vznikol dňa 01.05.2004 ku dňu 31.10.2014.

22. Dohodou o dočasnom pridelení zamestnanca k inému zamestnávateľovi uzatvorenou medzi stranami sporu dňa 16.10.2013 sa zmluvné strany dohodli, že zamestnanec bude vykonávať právu ako lekár v príprave na atestáciu v špecializovanom odbore ortopédia. Dôvodom dočasného pridelenia do organizácie DFNSP Bratislava - Detskej ortopedickej kliniky je jeho zaškolenie a prehĺbenie praktických skúseností a zručností a to v čase od 01.11.2013 do 30.04.2014. Zo zmluvy vyplýva, že zamestnancovi patrí za vykonanú prácu mzda najmenej v sume priemernej mzdy dosahovanej u pôvodného zamestnávateľa ku dňu vzniku dočasného pridelenia.

23. Žalobca vypočutý ako strana konania uviedol, že vždy chcel pracovať v nemocnici v Nitre, no zo začiatku to nebolo možné a začal pracovať inde. V nemocnici v Topoľčanoch si urobil jednu atestáciu z chirurgie a po dvoch rokoch začal pracovať v Nitre, kde si urobil atestáciu z úrazovej chirurgie. Oddelenie, kde pracoval sa spojilo s ortopédiou a keďže slúžil aj pohotovosť na oddelení, ktoré mal pod sebou, pokladal za potrebné urobiť si atestáciu aj z ortopédie a požiadal žalovaného, aby mu to bolo umožnené, s čím žalovaný súhlasil. Za tým účelom musel ísť aj na študijné pobyty do Bratislavy a Kováčovej. Keďže už v tom čase mal 2 atestácie, popri tom, ako sa vzdelával, sám aj vykonával ako operatér operačné zákroky, ktoré mala nemocnica od poisťovne aj riadne preplatené. Keďže potom mal už 3 atestácie, chcel pracovať aj na oddelení ortopédie, no vtedajší riaditeľ nemocnice, s ktorým viedli diskusiu, mu to neumožnil. Prácu v nemocnici mal naozaj rád, slúžil aj 12 - 13 služieb a strávil skoro pol života v práci. Keďže mal skúsenosti aj atestáciu z ortopédie, chcel na tomto oddelení pracovať a využívať všetky svoje skúsenosti. Keďže mu to nebolo umožnené, okolnosti ho donútili odísť. Na nemocnicu nezanevrel, chcel s ňou a chce aj ďalej spolupracovať. Keď odišiel z nemocnice, odišiel s ňou nemocnici aj zisk, ktorý teraz dosahuje v Piešťanoch. Toto chcel ponúknuť aj nemocnici. Bol lekár, ktorý mal veľa atestácií, no jeho potenciál nevyužili. Keď ho nemocnica vyslala k inému zamestnávateľovi, musel tam vykonávať aj prácu, za ktorú tým, že musel nemocnici vrátiť poskytnutú sumu, nemal zaplatené a nedostával za vykonanú prácu mzdu. Ako jeden z mála lekárov mal aj prednáškovú a publikačnú činnosť a tiež aj reláciu v STV . Vždy sa snažil šíriť dobré meno nemocnici. Priniesol aj štúdiu, ktorá sa vykonávala vo viacerých zemiach a bola to pre nemocnicu česť, za čo nemocnica dostala aj veľkú odmenu, z ktorej dostal len zlomok, no napriek tomu štúdiu dokončil a považoval to za česť.

24. Podľa § 2 ods. 1,2,3 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Dohody o zvyšovaní kvalifikácie, t.j. ku dňu 04.03.2013 (ďalej len „ZoSI“) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. (2) Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701>> (3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2.

25. Podľa § 5a ods. 1 ZoSI povinne zverejňovaná zmluva je písomná zmluva, ktorú uzaviera povinná osoba a ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy7aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>> vrátane neštátnych účelových fondov, alebo sa týka používania týchto finančných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom alebo na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

26. Podľa § 5a ods. 5 ZoSI povinne zverejňovanou zmluvou nie je a) služobná zmluva,7b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>> b) pracovná zmluva a dohoda o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru;7c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>> povinne zverejňovanou zmluvou však je kolektívna zmluva, c) zmluva týkajúca sa burzových obchodov a ich sprostredkovania, d)zmluva týkajúca sa cenných papierov alebo iných finančných nástrojov, e)zmluva uzavieraná v pôsobnosti Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, f)zmluva, ktorej účelom je zabezpečenie ochrany a bezpečnosti v miestach, kde sa vykonáva väzba alebo trest odňatia slobody, g)zmluva, ktorej účelom je zabezpečenie potrieb cudzích zastupiteľských úradov v Slovenskej republike a zabezpečenie činnosti zastupiteľských úradov Slovenskej republiky v zahraničí, h)zmluva uzavieraná v pôsobnosti Štátnej pokladnice týkajúca sa finančných a platobných služieb, i)zmluva týkajúca sa obchodov zabezpečujúcich likviditu štátu a zmluva o zabezpečení poskytovania platobných služieb, j)zmluva o pôžičke podľa osobitného predpisu,7ca) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>k)zmluva, ktorej účelom je zabezpečenie hospodárskej mobilizácie,7cb) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>l)zmluva, ktorej účelom je realizácia aktívnych opatrení na trhu práce alebo podpora zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím podľa osobitného zákona a ktorá sa uzatvára so zamestnancom, uchádzačom o zamestnanie alebo so záujemcom o zamestnanie,7cc) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>m)zmluva o poskytovaní sociálnej služby, ktorá sa uzatvára s prijímateľom sociálnej služby,7cd) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>n)zmluva týkajúca sa vykonávania opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately uzavieraná s fyzickou osobou podľa osobitného predpisu7ce) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>> okrem zmluvy uzavieranej s fyzickou osobou, ktorá vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa osobitného predpisu,7cf) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>o)zmluva týkajúca sa prevozu alebo uskladnenia vojenského materiálu, zbraní alebo streľiva uzavieraná v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, akciových spoločností v jeho zakladateľskej pôsobnosti a rozpočtových organizácií v jeho zriaďovateľskej pôsobnosti, p)zmluva, ktorej účelom je plnenie úloh Policajného zboru súvisiacich s bojom proti terorizmu a organizovanému zločinu, činnosťou služby kriminálnej polície, služby finančnej polície, so zaisťovaním osobnej bezpečnosti určených osôb, s ochranou objektov a so zabezpečením ochrany štátnej hranice, q)zmluva týkajúca sa vyporiadania vlastníctva nehnuteľností do vlastníctva Národnej diaľničnej spoločnosti podľa osobitného zákona,7cg) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>r)zmluva, ktorej predmetom je umelecký výkon alebo použitie umeleckého výkonu7ch) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>> a zmluva, ktorú uzatvára povinná osoba s fyzickou osobou inej umeleckej profesie,7ci) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=04.03.2013>>s)zmluva týkajúca sa razby mincí, medailí, žetónov alebo obdobných predmetov.

27. Podľa § 5a ods. 10 ZoSI ak zmluva nie je zverejnená do siedmich dní odo dňa uzavretia alebo odo dňa doručenia súhlasu, ak sa na jej platnosť vyžaduje súhlas príslušného orgánu, môže účastník podať návrh na zverejnenie v Obchodnom vestníku.

28. Podľa § 47a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) ak zákon ustanovuje povinné zverejnenie zmluvy, zmluva je účinná dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia.

29. Podľa § 47a ods. 4 OZ ak sa do troch mesiacov od uzavretia zmluvy alebo od udelenia súhlasu, ak sa na jej platnosť vyžaduje súhlas príslušného orgánu, zmluva nezverejnila, platí, že k uzavretiu zmluvy nedošlo.

30. Podľa § 451 ods. 1 , 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 455 ods. 1 OZ za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

32. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

33. Podľa § 155 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“) zamestnávateľ môže so zamestnancom uzatvoriť dohodu, ktorou sa zamestnávateľ zaväzuje umožniť zamestnancovi zvýšenie kvalifikácie poskytovaním pracovného voľna, náhrady mzdy a úhrady ďalších nákladov spojených so štúdiom, a zamestnanec sa zaväzuje zotrvať po skončení štúdia u zamestnávateľa určitý čas v pracovnom pomere alebo mu uhradiť náklady spojené so štúdiom, a to aj vtedy, keď zamestnanec skončí pracovný pomer pred skončením štúdia. Dohoda sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

34. Podľa § 58 ods. 1 ZP zamestnávateľ alebo agentúra dočasného zamestnávania podľa osobitného predpisu môže sa so zamestnancom v pracovnom pomere písomne dohodnúť, že ho dočasne prideli na výkon práce k inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe (ďalej len „užívateľský zamestnávateľ“).

35. Na základe vykonaného dokazovania má súd za nesporné preukázané, že medzi stranami sporu pracovnou zmluvou zo dňa 30.04.2004 bol založený pracovnoprávny vzťah a žalobca u žalovaného vykonával prácu lekára a to až do 31.10. 2014, kedy došlo k jeho ukončeniu dohodou. Spornou skutočnosťou nebolo ani to, že žalobca so žalovaným dňa 04.03.2013 uzatvorili Dohodu o zvýšení kvalifikácie podľa § 140, ktorá obsahovala aj dohodu podľa § 155 Zákonníka práce, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi po dobu zvyšovania kvalifikácie pracovné úľavy a hmotné zabezpečenie bližšie špecifikované vyššie (ods. 19) a žalobca sa zaviazal zotrvať u žalovaného po úspešnom zvýšení kvalifikácie v pracovnom pomere u zamestnávateľa po dobu 5 rokov, a v prípade nesplnenia si tejto povinnosti nahradiť žalovanému náklady spojené so zvýšením kvalifikácie, najmä nahradiť mu mzdu v sume jeho priemerného zárobku za dni účasti zamestnanca na vyučovanom procese, študijný poplatok, pričom žalobca žalovanému v dvoch splátkach uhradil celkom sumu 22 524,04 eura, a to dňa 21.01.2016 sumu 10 000,00 eur a dňa 24.01.2016 sumu 11 524,04 eura. Nesporné je tiež to, že predmetná Dohoda o zvyšovaní kvalifikácie nebola zverejnená v Centrálnom registri zmlúv (ďalej len „CRZ“).

36. Žalobca svoj nárok opiera o tvrdenie, že dohoda o zvyšovaní kvalifikácie je ničotným právnym úkonom, keďže je povinne zverejňovanou zmluvou, pričom však k jej zverejneniu nikdy nedošlo a v dôsledku toho sú plnenia, ktoré žalobca žalovanému na jej základe poukázal bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobcu, ktoré žiada vydať, čo však žalovaný popieral. Súd sa preto v prvom rade, ako s otázkou predbežnou zaoberal posúdením otázky zdaniivosti zmluvy.

37. Podľa ustanovenia § 5a ods. 1 ZoSI povinne zverejňovaná zmluva musí spĺňať tri podmienky: a) ide o zmluvu, ktorá je uzatvorená v písomnej forme, b) ide o zmluvu, ktorú uzatvorila povinná osoba a c) ide o zmluvu, ktorá sa týka používania verejných prostriedkov, resp. nakladania s majetkom štátu, obce, vyššieho územného celku, prípadne finančných prostriedkov Európskej únie. Uzatvorenú dohodu súd podrobil prieskumu z hľadiska splnenia týchto podmienok. Povinne zverejňovaná zmluva je vymedzená nielen formou a personálnym znakom zmluvy, ale aj vecným znakom, ktorý stanovuje, že musí ísť o zmluvu, ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za verejné prostriedky alebo sa týka používania verejných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom, na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie. Je nesporné, že podmienka písomnej formy je jednoznačne splnená, čo nerozporovali ani sporové strany, navyše písomná forma vyplýva priamo z ustanovenia § 155 ZP a jej nesplnenie zakladá neplatnosť. Tiež nie je sporné, že žalovaný ako štátna príspevková organizácia je povinnou osobou. Sporným však bolo splnenie vecného znaku, t.j. či predmetnou zmluvou dochádza k používaniu verejných prostriedkov, resp. k nakladaniu s majetkom štátu. Dohoda o zvýšení kvalifikácie v ustanovení čl. V okrem pracovného voľna s náhradou mzdy ustanovovala aj povinnosť žalovaného uhradiť študijný poplatok - účastnícky poplatok podľa predloženej pozvánky. Podľa zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa verejnými prostriedkami rozumejú finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy. Subjektmi verejnej správy sú právnické osoby zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu) <<https://www.slov-lex.sk/pravne->

predpisy/SK/ZZ/2004/523/20190101> a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to a) v ústrednej správe, b) v územnej samospráve, c) vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia. V ústrednej správe sa vykazujú štátne rozpočtové organizácie a štátne príspevkové organizácie, štátne účelové fondy (ďalej len „štátny fond“) a Slovenský pozemkový fond. V ústrednej správe sa vykazujú aj verejné vysoké školy⁴) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/523/20190101>> a ďalšie subjekty, ktoré sú zapísané a zaradené v registri podľa odseku 1 v ústrednej správe. V územnej samospráve sa vykazujú obce a vyššie územné celky a nimi zriadené rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie, ako aj ďalšie subjekty, ktoré sú zapísané a zaradené v registri podľa odseku 1 v územnej samospráve. Vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia sa vykazuje Sociálna poisťovňa⁵) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/523/20190101>> a zdravotné poisťovne. Z uvedených zákonných ustanovení potom podľa názoru súdu vyplýva, že ak na základe Dohody o zvyšovaní kvalifikácie žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť študijný poplatok a to vo forme finančného plnenia stanoveného sumou 333,00 eur, teda poskytnutie plnenia vo forme finančných prostriedkov, tak sa jedná o zmluvu, ktorá sa týkala používania verejných prostriedkov a predmetná dohoda tak spĺňa aj vecný znak stanovený pre povinne zverejňovanú zmluvu.

38. Obrana žalovaného spočívala aj v tvrdení, že v danom prípade nejde o povinne zverejňovanú zmluvu s ohľadom na skutočnosť, že dohoda o zvyšovaní kvalifikácie skutkovo i právne súvisí s pracovnou zmluvou, pričom pracovná zmluva nie je povinne zverejňovanou zmluvou podľa § 5a ods. 5 ZoSI a rovnako tak potom povinne zverejňovanými zmluvami nie sú ani dohody uzatvárané na jej základe, pričom uvedenému záveru nasvedčuje ak aktuálna novela ZoSI, ktorá je v legislatívnom procese, ktorá dohodu o zvyšovaní kvalifikácie zaradila do negatívneho výpočtu zmlúv, ktoré nie je potrebné zverejňovať. Z účinného a platného znenia ustanovenia § 5a ods. 5 ZoSI vyplýva, že zákonodarca v uvedenom ustanovení obsahuje konečný (taxatívny) výpočet zmlúv , ktoré nie je potrebné zverejňovať a uvedený výpočet nie je možné rozširovať úvahou a analógiou ako napr. pri demonštratívnom výpočte. Opačný výklad by bol popretím významu taxatívnych výpočtov. Na uvedenom nič nemení ani pripravovaná novela zákona, ktorá by uvedený taxatívny výpočet mala rozšíriť, nakoľko súd rozhoduje podľa zákona, ktorý je platný a účinný v čase rozhodovania. Z legislatívneho návrhu nie je možné, podľa názoru súdu vyvodit', že by dohoda o zvyšovaní kvalifikácie bola zmluvou, ktorú nie je potrebné t.č. zverejňovať. K uvedenému je možné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozsudku zo dňa 14. septembra 2009, č. k. 6 As 18/2009-63 vyslovil, že právo na informácie predstavuje jednu zo záruk zákonnosti, ktorá by extenzívnym výkladom možností obmedzenia tohto práva bola značne obmedzená, ak nie popretá.

39. Na základe vyššie uvedeného, keďže súd dospel k záveru, že predmetná dohoda je povinne zverejňovanou zmluvou, a táto nesporne zverejnená nebola, je potrebné aplikovať ustanovenie § 47a OZ. Ide o kogentnú zákonnú úpravu, ktorý vychádza zo zásady, že pri tých zmluvách, ktoré sa podľa osobitných predpisov (ktorým je aj ZoSI) povinne zverejňujú, nastáva ich účinnosť až dňom nasledujúcim po dni ich zverejnenia. Občiansky zákonník v ustanovení § 47a ods. 4 s nesplnením tejto povinnosti spája nevyvrátiteľnú domnienku neuzatvorenia takejto zmluvy, tzn. že pokiaľ nebola povinne zverejňovaná zmluva zverejnená v súlade s ustanoveniami ZoSI v lehote 3 mesiacov platí, akoby k jej uzatvoreniu neprišlo, a táto predmetná zmluva de jure neexistuje, nenadobudne ani platnosť ani účinnosť. Ide o zdanlivý právny úkon (ničotný, non negotium). Zdanlivými právnymi úkonmi sú také prejavy vôle, ktoré vôbec nemajú náležitosti právnych úkonov, ktorým chýba niektorý z pojmových znakov právneho úkonu, má základné vady. Ide teda o konanie, ktoré je síce právnomu úkonu podobné, ale budí zdanie, že ide o právny úkon. Občiansky zákonník pojem zdanlivý právny úkon výslovne neupravuje, ale prax takéto úkony považuje za absolútne neplatné. Táto zákonná fikcia nastáva priamo zo zákona a súd na túto skutočnosť musí prihliadať. Pokiaľ zmluvné strany zmluvu plnia či plnili, takéto plnenia nemajú právny dôvod a môžu byť považované za bezdôvodné obohatenie, prípadne následkom môže byť strata práv (napr. užívacieho práva, vlastníckeho práva) či neexistencia povinností, o ktorých sa zmluvné strany domnievajú, že existujú. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že aj žalobca mal možnosť dohodu o zvyšovaní kvalifikácie sám zverejniť, pretože druhej strane zmluvy je toto dané ako možnosť nie povinnosť. Povinnosťou zverejniť zmluvu je zaťažená povinná osoba. Následkom nezverejnenia povinne zverejňovanej zmluvy podľa § 47a OZ nastáva zo zákona a nie je ho možné následne odvrátiť, resp. zneplatnenú zmluvu opätovne konvalidovať.

40. Žalovaný sa ďalej bránil tým, že ak by aj pripustil, že ide o povinne zverejňovanú zmluvu, žalovaným prijaté plnenie nie je bezdôvodným obohatením s poukazom na § 455 ods. 1 OZ, poukazujúc na nedostatok formy právneho úkonu. S uvedeným názorom sa súd nestotožnil. V danom prípade nie je možné nesplnenie povinnosti zverejniť povinne zverejňovanú zmluvu považovať za nedostatok formy právneho úkonu. Ustanovenie § 47a OZ zakladá v prípade nesplnenia si povinnosti zverejniť povinne zverejňovanú zmluvu zdanlivosť, ničotnosť právneho úkonu, a teda takémuto právnomu úkonu chýba jeden z pojmových znakov, hoci predpísaná forma toho úkonu môže byť, a v prípade dohody o zvyšovaní kvalifikácie aj bola dodržaná. Výklad smerujúci k tomu, že v prípade nedodržania povinnosti zmluvu povinne zverejniť ide o nedostatok formy je nesprávny a špekulatívny.

41. Žalovaný konanie žalobcu považoval aj za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď na základe dohody získal benefity od žalovaného zodpovedajúce výške žalovanej sumy, ktoré využíva vo svojej profesii a teraz požaduje od žalovaného vrátenie ním dobrovoľne zaplateného peňažného plnenia. Zároveň poukazoval aj na to, že ide o synalagmatický záväzok, o ktorom by súd mal rozhodnúť, pokiaľ by mu to petit žaloby dovoľoval. Pojem dobré mravy nedefinuje žiaden právny predpis. Teória a súdna prax zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Dobré mravy sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcich všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a pod. Sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods.1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

42. Po zvážení všetkých vykonaných dôkazov, najmä predloženými dohodami o dočasnom pridelení, výpoveďou žalobcu, dospel súd k záveru, že konanie žalobcu nie je možné považovať za také konanie, ktoré by odôvodňovalo aplikáciu § 3 ods. 1 OZ, teda za konanie rozporné s dobrými mravmi. Je nesporné, že na základe dohody o zvýšení kvalifikácie bolo žalobcovi umožnené získať vyššiu kvalifikáciu, ktorú teraz uplatňuje vo svojej práci, no na druhej strane z dokazovania vyplýva, že žalobca bol na základe dohody o dočasnom pridelení na prácu k inému zamestnávateľovi pridelený k inému zamestnávateľovi kde, ako vyplynulo z výpovede žalobcu, vykonával aj odbornú prácu, či operácie ako operatér. Uvedené tvrdenie žalobcu žalovaný výslovne nepoprel, preto ho súd považoval za nesporné. Hoci žalovaný argumentoval tým, že dočasné pridelenie bolo len formou akou bola vykonávaná odborná prax žalobcu za účelom zvyšovania jeho kvalifikácie, uvedenú formu si zvolil samotný žalovaný a je potom potrebné akceptovať aj dôsledky z toho plynúce. V prípade takejto dohody sa uplatňuje zásada, že právne úkony voči zamestnancovi robí (materský) zamestnávateľ a samotný výkon práce zamestnanca riadi, vedie a kontroluje užívateľský zamestnávateľ, ktorý mu za týmto účelom vydáva pokyny. Tento vzťah sa často nazýva aj trojstranným vzťahom, pričom nedochádza k uzatvoreniu zmluvy medzi prideleným zamestnancom a užívateľským zamestnávateľom. Zamestnancovi počas dočasného pridelenia patrí mzda, prípadne aj náhrady cestovných výdavkov, ktoré poskytuje zamestnávateľ, ktorý zamestnanca dočasne pridelil. Ak žalobca počas dočasného pridelenia k inému zamestnávateľovi, kde si mal zvyšovať kvalifikáciu vykonával okrem „štúdia“ aj pracovnú činnosť má právo za vykonanú prácu na mzdu a nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, že sa domáha jej vydania, a to ani za situácie, že vedel o tom, že zmluva nebola povinne zverejnená a žalovanému na výzvu sumu predstavujúcu nárok na náhradu nákladov podľa § 155 ZP uhradil.

43. Rovnako sa súd nestotožnil s obranou žalovaného, že súd by mal rozhodnúť o synalagmatickom záväzku žalobcu. Z ustanovenia § 131 CSP vyplýva, že žalobca môže vo svojej žalobe uplatňovať iba práva a nemôže sa domáhať uloženia povinnosti proti sebe samému, teda domáhať sa voči sebe niečoho, čo je v prospech žalovaného a nemôže ani suplovať procesnú aktivitu žalovaného, ktorému nič nebráni, aby svoje práva uplatnil proti žalobcovi vzájomnou žalobou v zmysle § 147 CSP: Opačný výklad by popieral princíp kontradiktórnosti konania uvedený v článku 9 CSP (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/148/2017 zo dňa 25.4.2018).

44. Vzhľadom k vyššie uvedenému má súd za to, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v celkovej výške 21 524,04 eura, keďže dohoda o zvyšovaní kvalifikácie a v nej zakotvená dohoda podľa § 155 ZP je ničotným právnym úkonom, a povinnosť žalobcu na náhradu nákladov podľa § 155 ZP tak nevznikla, a teda žalobca plnil bez právneho dôvodu. Vzhľadom k uvedenému súd žalobe v časti o zaplatenie požadovanej sumy vyhovel.

45. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

46. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

47. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 100 až 110)). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

50. Podľa § 110 ods. 3 OZ úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

51. Žalobca si na pojednávaní konanom dňa 24.05.2019 uplatnil i úroky z omeškania vo výške 5,05% % ročne zo sumy 10 000,00 eur od 22.01.2016 do zaplatenia a zo sumy 11 524,04 eura od 26.01.2016 do zaplatenia a žiadal o zmenu petitu žaloby, ktorej súd na pojednávaní vyhovel. Vo vzťahu k úrokom z omeškania žalovaný vzniesol námietku premlčania. Súd námietku premlčania preskúmal a dospel k záveru, že je nedôvodná.

52. V danom prípade nebol čas splnenia dohodnutý, ustanovený právnym predpisom ani určený v rozhodnutí , a preto bol žalovaný povinný splniť svoj dlh prvého dňa po tom , čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca uvádzal, že žalovaného vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou, pričom však nebolo dostatočne zrejmé a žalobcom preukázané kedy a či bola žalovanému predmetná výzva doručená. Vzhľadom k uvedenému súd za prvý deň omeškania žalovaného s vydaním bezdôvodného obohatenia považoval deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, a to deň 23.02.2018 , keďže žaloba bola žalovanému doručená dňa 22.02.2018. Ku dňu 22.02.2018 základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,00%, preto súd žalobcom priznal v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s § 563 OZ a § 3 ods. 1 vyššie citovaného nariadenia nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 21 524,04 eur od 23.02.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol z dôvodu, že nemal za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania tak ako si ich uplatnil a to od dňa 22.01.2016 zo sumy 10 000,00 eur a odo dňa 21.01.2016 v sume 11 524,04 eura. Keďže súd za prvý deň omeškania považoval deň 23.02.2018, ktorým dňom žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, je toho názoru, že uvedeného dňa začala plynúť aj premlčacia doba vo vzťahu k úrokom z omeškania, ktorá je podľa § 110 ods. 3 OZ trojročná, a teda ak si žalobca nárok uplatnil dňa 24.05.2019 , bol uplatnený v premlčacej lehote.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, keď neúspech žalobcu v časti úrokov z omeškania považoval súd za nepatrný voči uplatnenej istine, priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým isteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.